

Změny ve společnosti v 19.stol.

- Akademie a výstavy, kritikové a znalci umění zavedli rozdíl mezi Uměním a řemeslem.
- Průmyslová revoluce ničí samotné tradice řemeslné rukodělné práce (strojová výroba).
- Rozsah výstavby neuvěřitelně narůstá – města – investoři chtějí „umění“ fasády v **neostylech** (podoba románského hradu, neogotika.atd.)
- Vztah mezi umělcem a zákazníkem – napjaté.
- Dějiny umění 19.stol. – hrstka osamocených umělců, kteří měli odvahu a vytrvalost myslet samostatně.

J. A. D. Ingres

- absolutní přesnost
= kresba dle
modelu
- Někteří současníci
pokládali za
nesnesitelné
- Žena po koupeli
1808



- **Eugen Delacroix** (Svoboda vede lid, 1930)

- neuznával zákony Akademie (antické umění)

- důraz na práci s barvou, než na kresebnou kvalitu

- Nudili ho náměte, které „měl“ malovat, odjel do severní Afriky studovat zářivé barvy



Camille Corot - Zahrada vily d'Este (1843)

Realisticky zachycení malby. Zachycení horkého dne na jihu – větší důraz na celek výjevu než na jednotlivé detaily.



Gustave Courbet (*Dobrý den, pane Courbete* 1854)

neusiloval o malebnost, ale o pravdu (svou výstavu nazval ***Le Realisme***)

- namalovat sebe a svého mecenáše = žádné pózy, žádné plynulé linie. Malíř bez kabátu – urážka slušnosti. Šel proti konvencím.



Edouard Manet

- Opustil metodu jemných stínů ve prospěch silných kontrastů (z ateliéru – umělé světlo do plenéru – ostré světlo)
- 1863 – odmítli vystavit jeho práce
- Salón odmítnutých (rozepře mezi klasickou malbou a tvorbou mladých malířů)
- Manet sám se cítil pokračovatelem tradice, ale vnímán tak nebyl
- Inspirace mistry (Goya)



Francisco Goya – *Skupina na balkóně*, 1810

Edouardo Manet – *Balkón*, 1868

- Balkón – kontrast mezi světlem venku a tmou, která pohlcuje postavy v interiéru
- Manetovy portréty nejsou trojrozměrné (jako známe od renesančních a barokních mistrů – modelování přechodem světla do stínu)



Manetovy hlavy vypadají ploše – tak jak vypadají obličej, když je vidíme na plném denním světle. Manet zkoumal účinky modelace světla – proto je celek mnohem skutečnější.
Dojem celku zdůrazňuje i výrazná barva zábradlí.

- Manet a jeho následovníci způsobili svým pojetím barev revoluci.
- Objevili, že když se díváme na přírodu pod širým nebem, nevidíme jednotlivé předměty každý s vlastní danou barvou, nýbrž spíše jako jasnou **změť barev, které se v našem oku (nebo spíše mysli) mísí.**

- E. Manet se seznámil s Claudem Monetem. Který měl loďku vybavenou jako ateliér, tam zkoumal světlo odrážející se na vodě.
- Manet i Monet prosazovali **plenérovou malbu** – opustit pohodlí at. a zkoumali skutečnost, která se stále proměňuje, kde je nutné zachytit vše rychlými tahy.

E. Manet – Monet při práci na své loďce, 1874





Tento „ledabylý“ přístup uváděl kritiky v zuřivost. Když se roku 1874 mladí umělci spojili a uspořádali výstavu, kde Monet vystavil svůj obraz „*Imprese*“ *východu slunce*, jeden z kritiků označil posměšně celou skupinu umělců jako **Impresionisty**.

<https://www.youtube.com/watch?v=-Ftb1mkN30g>



Claude Monet - Jezírko s lekníny

Snídaně v trávě

Nebyla to jen technika, která kritiky tak rozlítla, byly to také motivy, které si umělci volili.

https://www.youtube.com/watch?v=Nb_4nEFyeGk

Auguste Renoir – Taneční zábava v Moulin de la Galette, 1876



- Zásady impresionismu se používali nejen v krajinomalbě – **Renoir** dokázal vystihnout zábavu společnosti, ale hlavní **zájem je zaměřen na studium slunečního světla** nad hemžícím se davem.
- **Jen pár postav v popředí je vypracováno do detailu,** ale i ty jsou zobrazeny nekonvenčně – oči a čelo sedící dámy jsou ve stínu, slunce jí osvětluje rty a bradu.
- Vzadu v obraze se tvary ve slunečním světle a vzduchu rozplývají.
- Dnes víme, že zdánlivá skicovitost /nedokončenost postav vzadu, nemá nic společného s nedbalostí. **Kdyby Renoir vymaloval každý detail působil by obraz mdle a bez života.**

[http://www.csfd.cz/film/318281-
renoir/prehled/](http://www.csfd.cz/film/318281-
renoir/prehled/)

- Leonardo nechával tvary splynout s tmavými stíny, aby postavy nepůsobily strnule.
- Právě impresionisté objevili, že tmavé stíny se ve slunečním světle nevyskytují, což jim znemožňovalo Leonardovu techniku používat.
- **Věděli, že lidské oko, je úžasný nástroj, kterému stačí jen naznačit.** Je třeba vědět, jak se máme na takové obrazy dívat.
- Lidé, kteří navštívili výstavu impresionistů poprvé, zřejmě strkali nos až přímo k obrazu a tak viděli jen změt' nahodilých skvrn. **Trvalo nějaký čas, než se obecnostvo naučilo, že pro pochopení impresionistického obrazu je třeba ustoupit.**

Camille Pissarro - Boulevard des Italiens, 1897



Edgar Degas – Čekání na nástup, 1879

- Stranil se impresionistů, i když s nimi sympatizoval. Zajímal se o kresbu.
- Na svých obrazech chtěl zvýraznit dojem nečekaných úhlů a pevných tvarů – proto volil interiér místo přírody.
- Jeviště sledoval shora a studoval účinky perspektivy a osvětlení.



Auguste Rodin – Boží ruka, 1898



- Stejně jako impresionisté opovrhoval Rodin požadavkem dokončenosti. I jemu šlo o to, aby se něco ponechalo divákově představivosti.

- https://www.youtube.com/watch?v=QNZnpVvEW_c
- <https://www.youtube.com/watch?v=F28Y-o4sl30>